

Palantradora 12 agost 1941

Casa Rinell

Bon amic Pujol: ho li he
escrit abans per pú passos alguns dies
absolutament malhumorat. Y' heuria
en molestia, no'm deixa caminar i, si més,
lo calitís no'm deixa menjar... La fonda
en esta casa, el menjar és excel·lent,
abundós (moltes carns, gallastres, llagosta,
alguns dia porc criat, et.) i jo... prouco
de l'encís subitós de les ropes de fari-
gola... Y en lloc de la punta també
abundosa... m'atipis de membrillo.
Una pura delícia! Y jo pot suposar,
dancs, que d'altí que se'm diu enforio...
ni parlar-ne! Però completave el
quadret, en' ha caigut ara al damunt
(metafòricament parlant) Tote lo
meu Teoria, que veup escrivre per
encòmpre d'en Baileu i que ara

publicis jo, pagant-me l'edició... i
mercindint del sempre amable, generós
i correctissim Sr. Barleau (5 es tan
amable i tan correcte l'esmentat
Sr. gu, amb tot i ésser ió l'actual
propietari de la Cambra d'Hyel. les
mentres i amb tot i ésser un paperot
primat comprometéssse a presentar
comptes cada mitj any... encara
no he aconseguit cobrar ni poder
de res... desde la mort d'A. M.

(I jo ho dispo de cobrar...). I en parlo les
tardes ^{corregint proves.} I artosament, la casa espavida,
bonica, en la qual vivia, es tan situada
lura del poble. Té un bonic
jardí amb bones. I desde la nova
finestra, desde la bande de la
qual em sovint per a escriure, treballar
o llegir, contemplar, i veure, un
bell paisatge. Al davant meu,

en feto, bells arbres, l'espai. I l'aire
que respirem es net, apra'dós. Quin guip
dura de respirar!... Car, e certat, les
cases men naturals (com el respirar,
per exemple) es fan sense il·lusió,
jaure he amb dificultat... I tinc
també sempre al meu davant, el
Montseny, el Parc de l'home, etc.
Decididament, però, com Vostè,
visco la muntanya!... M'apunta
els punts on veu a Sant. Fe. Això
no és enorme, sublim com tot
allò que Vostè pot contemplar.
Dit és bonic, es plaent, ri de
color. I l'espant o' hi trobo.
he. Però... la colita i l'home
en volar, ai las!... I no fos
això (supra el cordel però que ens
malmet l'extensió, el guip de
viure!) i no fossin, doncs, les dues
fe ermites molertes, en senton:

Jaure he can un jone ... 5 d'altè jo
parat, ni rastre. Tot uo natural-
ment, can me seda ... Can si man
no hagués parat re ...

5 acabave' ara can l'auvia
d'haber començat. 5 Vostè i la sua
Esposa, can estant? desitjo me enterin-
he ... (surre hermies ni colitis ... i
can pollastres). 5 Vostè Treball?
Crea quelcom?

He escrit depressa, la brida
dur le cou (can deis madame de
Devigne', que xerrava meravelloso-
ment) i per tal d'ablidar un
moment el mal humor, tot
conversant, tot pensant en l'amic
bonissim, ideal, que nostre temps
en no donar i pel qual sentire'
sempre el me un afecte i el me
sentit agraïment i: - Valudi, li prego
a la sua Esposa d'acceptar me cordial
abraçada del seu amic F. Givrat,